

Til nr. 2.

Under hensyn til, at såvel råstofudnyttelsen som udnyttelsen til rekreative formål er reguleret gennem henholdsvis lov om udnyttelse af råstoffer i jorden og på søterritoriet og by- og landzoneloven, er der efter mindretallets opfattelse ikke grund til at stramme reglerne i landbrugsloven.

Til nr. 3.

Der er tale om en sproglig forandring til tydeliggørelse af forslagets rækkevidde.

Til nr. 4.

Ændringsforslaget berigtiger en fejl i det oprindelige forslag.

Til nr. 5.

Ved ændringen af landbrugsloven i 1971 blev der åbnet mulighed for tilplantning af landbrugsejendomme, hvor det tidligere var en forudsætning for tilplantning, at det pågældende areal blev undergivet fredskovspligt. Formålet med denne bestemmelse var at give mulighed for tilplantning af de arealer, som ikke er alt for velegnede for almindeligt landbrug. Det er mindretallets opfattelse, at dette spørgsmål løses bedst gennem den enkelte landmands opfattelse af, hvad der i de konkrete tilfælde er mest hensigtsmæssigt.

Til nr. 6.

Det er anset for praktisk at indsætte en bestemt dato, der må antages at ligge kort efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 7.

Forslaget skal tydeliggøre, at der ikke er tilsigtet nogen udvidelse af ejerens ret i forhold til gældende lovs § 7, stk. 2, nr. 2, sidste pkt., med hensyn til anvendelse af mindre dele af en landbrugsejendom til ikke-jordbrugsmæssige formål.

Til nr. 9.

Det er mindretallets opfattelse, at det er af yderste vigtighed at have så frie samdriftsregler som muligt med henblik på fremme af en hensigtsmæssig strukturtilpasning. I praksis vil afstandsspørgsmålet efter mindretallets opfattelse løse sig selv gennem den enkelte landmands overvejelser af, hvad der i de konkrete tilfælde er mest hensigtsmæssigt.

Til nr. 10 og 12-14.

Forslagene er en følge af, at tidsbegrænsningen for bortforpagtning og samdrift af hele landbrugsejendomme udvides fra 10 år til 15 år.

Det er anset for nødvendigt at opretholde 10 års grænsen for forpagtning og samdrift af dele af landbrugsejendomme under hensyn til udstykningslovens § 1. Denne bestemmelse danner grundlag for matrikel- og tinglysningsvæsenets administration med hensyn til sikring af rettigheder over fast ejendom og tillige for kontrollen med overholdelse af en række lovbestemmelser, der regulerer benyttelsen af fast ejendom.

Det oprindelige forslag om, at 10 års grænsen skal kunne fraviges ved udviklingsplaner, er opretholdt. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 26.

Den foreslåede ændring af § 12, stk. 1, nr. 2, vil bevirke, at aftaler om særskilt forpagtning af uopdyrkede hedearealer eller skovarealer ikke kan indgås uden landbrugsministerens tilladelse. Derimod opretholdes den gældende lovs undtagelsesbestemmelse for forpagtningsforhold vedrørende eng-, kær-, mose- og marskarealer, der benyttes til vedvarende græsning. Til undtagelsesbestemmelsen foreslås dog knyttet den begrænsning, at forpagteren skal have fast bopæl inden for en afstand af 15 km fra arealet.

Ved de foreslåede ændringer præciseres det, at undtagelsesbestemmelsen i § 12, stk. 1, nr. 2, vedrører tilfælde, hvor et græsningsareal af den nævnte karakter forpagtes særskilt til fortsat jordbrugsmæssig udnyttelse, medens undtagelsesbestemmelserne i § 9, stk. 2 og 3, med hensyn til isolerede lodder alene vedrører tilfælde, hvor lodderne forpagtes sammen med anden del af den landbrugsejendom, hvortil de hører.

Til nr. 11.

Forslaget, der må ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 17, tager sigte på tilvejebringelse af sikring af, at adgangen til såvel at erhverve jord som til at forpagte jord fortrinsvis forbeholdes de landmænd, der skal leve af at drive landbrug.

Til nr. 16.

Det må efter mindretallets opfattelse anses som et væsentligt led i den frie struktur-